

عنوان مقاله:

رابطه کنش ارتباطی و سرمایه اجتماعی با گرایش به دروغگویی در میان دانشجویان

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی کاربردی، دوره 33، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رقیه ولایتی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی، گروه علوم اجتماعی، دانشکده علوم انسانی و تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، تبریز، ایران

داود ابراهیم پور - استادیار، گروه علوم اجتماعی، دانشکده علوم انسانی و تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، تبریز، ایران

محمد باقر علیزاده اقدم - استاد، گروه علوم اجتماعی، دانشکده حقوق و علوم اجتماعی دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

محمد عباس زاده - استاد، گروه علوم اجتماعی، دانشکده حقوق و علوم اجتماعی دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

دروغگویی امری اجتماعی است؛ زیرا در روابط انسانی و اجتماعی تحقق می یابد. ما همیشه با تصور حضور و وجود دیگری دروغ می گوئیم. دروغگویی پدیده فرهنگی و منفی اجتماعی از صفات ناپسند اخلاقی است که متأسفانه امروزه بین افراد جامعه به طور شایع مشاهده می شود. هدف این پژوهش، بررسی رابطه بین سرمایه ها و کنش ارتباطی با گرایش به دروغگویی است. روش پژوهش، توصیفی همبستگی و جامعه آماری آن دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز با حجم نمونه ۳۷۵ نفر است که به روش تصادفی طبقه ای انتخاب شدند. داده ها با استفاده از پرسش نامه ای که اعتبار آن به روش محتوایی و صوری و پایایی آن با آلفای کرونباخ محاسبه شد، گردآوری شدند. در چارچوب نظری پژوهش از نظریه های بوردیو و هابرماس بهره گرفته و برای تحلیل داده ها از نرم افزار Spss و Amos استفاده شد. نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان داد بین گرایش به دروغگویی با سرمایه اجتماعی ($r = -0.179$ و $p = 0.001$) و کنش ارتباطی ($e = -0.119$ و $p = 0.021$) رابطه معکوس و معنی داری وجود دارد و بین متغیرهای زمینه ای (جنس، سن، وضعیت تاهل و سطح تحصیلات) پاسخگویان و گرایش به دروغگویی رابطه معنی داری وجود ندارد ($P < 0.05$).

کلمات کلیدی:

دروغگویی، کنش ارتباطی، سرمایه اجتماعی، دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1461831>

